

grund Domstolsstyrelsens vurdering, at indførelsen af digital kommunikation med domstolene på nuværende tidspunkt vil indebære visse merudgifter bl.a. til forbedring af retternes muligheder for at modtage og sende digitale meddelelser og som følge af en generel forøgelse af papirhåndteringen ved domstolene.

Domstolsstyrelsen har imidlertid peget på, at der med styrelsens projekt »Digitalisering af Danmarks Domstole« er lagt op til grundlæggende ændringer af domstolenes nuværende it-systemer med henblik på at sikre en hensigtsmæssig brug af digital kommunikation til og fra domstolene. Hvis projektet gennemføres, bliver det således bl.a. muligt for domstolene at anvende digitalt modtagne dokumenter direkte i sagsbehandlingsystemerne, så domstolene kan få det fulde udbytte af fordelene ved en digitalisering. Domstolsstyrelsen har i den forbindelse bemærket, at en gennemførelse af projektet om digitalisering af Danmarks domstole vil indebære merudgifter bl.a. til indførelse af nye it-systemer ved domstolene. Første fase af projektet er levering af et nyt fogedsystem, som i givet fald forventes at kunne tages i brug ved alle byretter i løbet af 2005.

På denne baggrund og med henblik på, at indførelsen af muligheden for at anvende digital kommunikation med domstolene sker på den mest hensigtsmæssige måde, er lovforslaget udformet sådan, at de nye regler om digital kommunikation træder i kraft efter justitsministerens nærmere bestemmelse, således at de nye regler vil kunne sættes i kraft sagsområde for sagsområde, efterhånden som der ved domstolene indføres nye edb-sagsbehandlingsystemer. Som nævnt forventes et nyt fogedsystem i givet fald indført ved alle byretter i løbet af 2005, og det er således hensigten i givet fald samtidig hermed at sætte de nye regler om digital kommunikation i kraft for så vidt angår kommunikation til og fra fogedretterne i de sagstyper, som er omfattet af det nye fogedsystem. Der henvises til lovforslagets § 5 og bemærkningerne hertil.

2.6. Særligt om digital forkyndelse

2.6.1. Gældende ret

Forkyndelsesreglerne har en central betydning i retsplejen og har til formål at sikre, at det kan lægges til grund, at en person (part, vidne mv.) har modtaget en processuel meddelelse, således at der kan tillægges den pågældendes passivitet over for meddelelsen en særlig betydning, f.eks. afsigelse af udeblivelsesdom ved sagsøgtes passivitet i en civil retssag, jf. retsplejelovens § 354, stk. 3 og 6, eller anvendelse af reglerne om vidnetvang, jf. retsplejelovens § 178.

Efter retsplejelovens § 153, stk. 1, skal processuelle meddelelser i borgerlige sager forkyndes, medmindre andet er bestemt. Efter § 154 skal meddelelser fra retten dog kun forkyndes, hvis det er særligt foreskrevet. I straffesager skal forkyndelse kun ske, hvis dette er særligt bestemt, jf. § 153, stk. 2. Retsplejeloven indeholder herudover en række særlige regler om, i hvilket omfang der skal ske forkyndelse, jf. nærmere herom redegørelsen side 26 ff.

Forkyndelse kan ske ved brevforkyndelse, postforkyndelse eller stævningsmandsforkyndelse, jf. retsplejelovens § 155. Hertil kommer særlige regler om forkyndelse i udlandet, jf. § 158, og om forkyndelse i Statstidende, jf. § 159.

Ved brevforkyndelse sendes eller afleveres det dokument, der skal forkyndes, til den pågældende, der samtidig anmodes om at bekræfte modtagelsen på en medsendt genpart af dokumentet eller på et særligt modtagelsesbevis. Dokumentet anses for forkyndt, hvis genparten eller modtagelsesbeviset er underskrevet af den pågældende personligt, jf. § 156. Forkyndelsen anses for sket den dag, hvor den pågældende anfører at have modtaget dokumentet. Er der ikke anført en modtagelsesdato, eller er den anførte dato senere end poststemplets dato, anses forkyndelsen for sket på datoen for poststemplet på tilbagesendelsen.

Ved postforkyndelse overgives dokumentet med bilag til modtageren af en postmedarbejder, og ved stævningsmandsforkyndelse afleveres en genpart af dokumentet og eventuelle bilag af en stævningsmand.

Efter § 157 skal post- og stævningsmandsforkyndelse så vidt muligt ske for modtageren personligt på hans eller hendes bopæl, midlertidige opholdssted eller arbejdssted. Forkyndelsen er dog gyldig, uanset hvor den er foretaget, når blot meddelelsen er kommet modtageren i hænde, jf. § 163, stk. 2.

Arbejdsgruppen anfører, at forkyndelsesreglerne forudsætter, at der tale om en skriftlig meddelelse, og at kravet om skriftlighed på dette område vil kunne fortolkes således, at forkyndelse ikke kan ske ved digital kommunikation. Arbejdsgruppen peger endvidere på, at synspunktet om, at offentlige myndigheder ikke bør sende digitale meddelelser til borgere, virksomheder mv. uden forudgående samtykke vil kunne være til hinder for digital kommunikation på forkyndelsesområdet.

Der henvises til redegørelsen side 26 ff.

2.6.2. Lovforslagets udformning

Arbejdsgruppen foreslår, at »digital forkyndelse« indføres som ny forkyndelsesform. Det foreslås, at digital forkyndelse skal ske ved, at den meddelelse, der